

FARNÍ ZPRAVODAJ

Seslání Ducha svatého (Boží hod svatodušní)

Český Krumlov – 4. 6. 2017

23 / 2017

Slavnost Seslání Ducha svatého

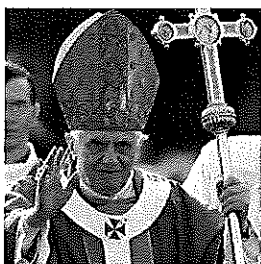
Cyklus A

V den
slavnosti

Evangelium
Jan 20, 19-23

Poznání neroste uzavíráním se do vlastního já

Jsem rád, že mohu dnes spolu s vámi slavit tuto mši svatou ze slavnosti Letnic: tajemství křtu církve, událost, která dala církvi počáteční formu a podnět k jejímu poslání. Tato „forma“ a tento „podnět“ jsou stále platné, stále aktuální a obnovují se zejména prostřednictvím liturgie. Dnes bych se chtěl pozastavit u jednoho podstatného aspektu tajemství Letnic, který si až do dneška uchovává svůj plný význam. Letnice jsou slavností jednoty, porozumění a lidského sdílení. Všichni můžeme konstatovat, že v našem světě, ačkoli jsme si rozvojem komunikačních prostředků stále blíže a zeměpisné vzdálenosti jakoby zanikaly, je porozumění a sdílení mezi lidmi často mělké a svízelné. Přetrvává nevyváženost, která nezřídka vede ke konfliktům. Dialog mezi generacemi se komplikuje a někdy převáží protiklad. Denně jsme svědky událostí, z nichž vyplývá, že se lidé stávají stále agresivnějšími a konfliktnějšími. Porozumění se jeví příliš zavazujícím a raději se zůstává vězet ve vlastním já, ve vlastních zájmech. Můžeme v této situaci opravdu nalézt a žít onu jednotu, které máme zapotřebí?

Vyprávění o Letnicích ze Skutků apoštolů, jak jsme slyšeli v dnešním prvním čtení (srov. Sk 2,1-11), se odehrává na pozadí jednoho z posledních velkých výjevů, vyličených na začátku Starého zákona: pradávnej stavby Babylonské věže (srov. Gen 11,1-9). Co je však Babylon? Je to popis království, kde se lidem podařilo akumulovat takovou moc, která je přivedla na myšlenku, že už se nemusí vztahovat ke vzdálenému Bohu a jsou natolik mocní, že si mohou sami zbudovat přístup do nebes, otevřít jejich brány a zaujmout místo Boží. Právě v této situaci však dochází k něčemu podivnému a výjimečnému. Lidé, kteří společně pracovali na budování věže, si znenadání uvědomili, že stojí jeden proti druhému. Pokoušeli se být Bohem a hrozí jim, že nebudou už ani lidmi, protože přišli o základní prvek bytí lidských osob: schopnost dohodnout se, porozumět si a jednat společně.

Tento biblický příběh obsahuje neměnnou pravdu, kterou můžeme spatřovat v dějinách, ale také v našem světě. Spolu s pokrokem vědy a techniky jsme dokázali ovládnout přírodní síly, manipulovat živly a vyrábět živé bytosti a to takřka včetně samotné lidské bytosti. V takové situaci se modlitba k Bohu jeví jako něco překonaného, zbytečného, protože můžeme už sami konstruovat a realizovat to, co chceme. Uniká nám však, že znovu prožíváme tutéž Babylónskou zkušenost. Je pravda, že jsme zvětšili možnosti komunikace, získávání informací a předávání zpráv, ale můžeme říci, že schopnost vzájemně si rozumět vzrostla anebo spíš paradoxně poklesla? Nevadí se snad mezi lidmi nedůvěra, podezření a vzájemné obavy až do té míry, že se nakonec stávají sami sobě nebezpečnými? Vraťme se tedy k úvodní otázce: může opravdu existovat jednotu a svornost? A jak?

Odpověď nacházíme v Písmu svatém: jednotu může existovat jedině jako dar Božího Ducha, který nám udělí nové srdce a novou řeč, novou schopnost komunikovat. A to se stalo o Letnicích. Onoho rána, padesát dní po Velikonocích, se přihnal na Jeruzalém silný vítr a oheň Ducha svatého sestoupil na shromážděné učedníky, usadil se nad každým a zapálil v nich božský plamen, oheň lásky schopné přetvářet. Zmizel strach, srdce pocítilo

novou sílu, jazyky se rozvázaly a začaly neohroženě mluvit, aby všichni mohli chápat zvěst zabitého a zmrtvýchvstalého Ježíše Krista. Kde bylo rozdělení a odcizení, zrodila se o Letnicích jednota a porozumění.

Poslyšme však dnešní evangelium, ve kterém Ježíš praví: „Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy“ (*Jan 16,13*). Tady nám promluvou o Duchu svatém Ježíš vysvětluje, co je církev a jak má žít, aby byla sama sebou, aby byla místem jednoty a společenství v Pravdě. Říká nám, že jednat jako křesťané, neznamená uzavřít se do vlastního „já“, ale orientovat se na celek; znamená přijmout celou církev do sebe nebo lépe řečeno nechat se vnitřně přijmout od ní. Když tedy mluvím, myslím a jednám jako křesťan, nečiním to uzavřením se do svého já, ale vždycky v rámci celku a cele. Takto může Duch svatý, Duch jednoty a pravdy, nadále v našich srdcích a v myslích lidí znít a nabádat ke vzájemnému setkávání a chápání. Duch právě tím, že jedná takto, uvádí nás do celé pravdy, kterou je Ježíš, a přivádí nás k jejímu prohloubení a porozumění. Poznání neroste uzavíráním se do vlastního já, nýbrž jedině schopností naslouchat a účastnit se onoho „my“ celé církve v postoji hluboké vnitřní pokory. Tak se také stává zřejmým, proč je Babylon Babylonem, a Letnice jsou Letnicemi. Kde se lidé chtějí stát Bohem, mohou se jen postavit proti sobě navzájem. Avšak tam, kde stanou v Pánově pravdě, otevírají se na působení Jeho Ducha, který je nese a sjednocuje.

Protiklad mezi Babylonem a Letnicemi se odráží také v Písmu svatém, kde apoštol praví: „Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla“ (*Gal 5,16*). Svatý Pavel nám vysvětluje, že náš osobní život je poznamenán vnitřním konfliktem, rozdělením mezi impulsy tělesné a ty, které pocházejí z Ducha; nemůžeme následovat všechny, protože nemůžeme být současně sobectí a štědrí, chtít ovládat druhé a zakoušet radost z nezištné služby. Vždycky musíme volit mezi impulsy, které chceme sledovat, což můžeme autenticky pouze za pomoci Kristova Ducha. Svatý Pavel vyjmenovává tělesné skutky, což jsou hříchy sobectví a násilí, jako zášť, nesvornost, žárlivost, stranictví – to jsou myšlenky a skutky, které neumožňují žít opravdu lidsky a křesťansky, v lásce. Tento směr vede ke ztrátě vlastního života. Duch svatý nás však vede k výšinám Boha, abychom mohli žít už na této zemi zárodek božského života, který je v nás. Svatý Pavel totiž říká: „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj“ (*Gal 5,22*). Všimněme si, že apoštol při líčení tělesných skutků, které vyvolávají rozklad, užívá plurálu, zatímco při popisu působení Ducha používá jednotného čísla a mluví o „ovoci“, právě tak jako se proti Babylonskému rozkladu staví jednota Letnic.

Drazí přátelé, máme žít podle Ducha jednoty a pravdy, a proto se musíme modlit, aby nás Duch osvěcoval a vedl k přemáhání šalebného sledování vlastních pravd a k přijímání Kristovy pravdy předávané v církvi. Lukášovské líčení Letnic nám podává, že Ježíš před vystoupením na nebesa žádal od apoštolů, aby zůstali pohromadě a připravovali se na přijetí daru Ducha svatého. Shromáždili se tedy na modlitbě spolu s Marií ve Večeřadle v očekávání slíbené události (srov. *Sk 1,14*). Církev usebraná spolu s Marií, stejně jako při svém zrodu, i dnes prosí: **„Veni Sancte Spiritus! – Přijď Duchu svatý, naplň srdce svých věřících a zapal v nich oheň své lásky!“**

Mše svaté v týdnu od 4. 6. 2017 do 11. 6. 2017 Český Krumlov:

<i>Pondělí</i>	(05. 6.) večer: na dobrý úmysl
<i>Úterý</i>	(06. 6.) -----
<i>Středa</i>	(07. 5.) večer: za rodinu Hálovu, Bürgerovu, Homolkovu, Polivkovu, Krčkovu, Vondrysovu, Podlahovu, Novotných a d. v. o.
<i>Čtvrtek</i>	(08. 6.) večer: za Marii Homolkovou a d. v. o.
<i>Pátek</i>	(09. 6.) večer: za rodinu Wolákovu, příbuzné a d. v. o.
<i>Sobota</i>	(10. 6.) večer: za
<i>Neděle</i>	(11. 6.) ráno: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 5. 6.	<i>Úterý</i> 6. 6.	<i>Středa</i> 7. 6.	<i>Čtvrtek</i> 8. 6.	<i>Pátek</i> 9. 6.	<i>Sobota</i> 10. 6.	<i>Neděle</i> 11. 6.
<i>Český Krumlov</i>	17:00Ž		17:00Ž	17:00P	18:00Ž		9:30P
<i>Český Krumlov klášter</i>						16:00P	
<i>Větrní</i>					17:00ZK		8:00Ž
<i>Přídolí</i>							11:15VT
<i>Věžovatá Pláně</i>							11:15Ž
<i>Kájov</i>				16:00Ž			8:00P
<i>Hořice na Šumavě</i>							8:00VT

Slavnost Sslání Ducha Svatého

1. čtení: Sk 2, 1 – 11
2. čtení: 1 Kor 12, 3 – 13
Evangelium: Jan 20, 19 – 23

- V pondělí 5. června je **památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka.**
- V úterý 6. června je **památka sv. Norberta, biskupa.**
- Ve čtvrtek 8. června je **svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze.**
- V pátek 9. června v Českém Krumlově na faře po mši svaté v **18:45** hodin se bude konat další příprava na biřmování. Zároveň v tento den se připojíme k akci „**Noc kostelů 2017**“ v Kájově – poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie. Program je uveden uvnitř farního zpravodaje. **Srdečně zveme všechny na tuto „Noc kostelů“ do Kájova.**
- V neděli 11. června je **slavnost Nejsvětější Trojice.**